

Смиль смилама по край вода брада,
Скуте и ржавке пжани е набрала .
Уплаела е три зелени вѣнци .
Единъ-тъ е дала другарици ,
Вторый вѣнецъ секе оставила ,
А третъй-а изъ вода пустила .
Кат' го пусти Смилама и рече :
Плувай, плувай, мой зелени вѣнце !
Вждѣ найдешь ти моа прилика,
Тамъ да бжде животъ и сполука .

То утро станахъ, предъ зора ранихъ
Тригнахъ отидохъ
Да сѧ расхода и росно цвѣте
Да си набера да сѧ накыта
Ба не далеко,
Чюемъ изъ преко,
Нечто чука : тикъ, тикъ, такъ .
Повржвахъ ющ' малко, да чуа по харно,
Стигнахъ ливада,
Въ ливада трава и дѣва спава
Ипотена румена
Очи ми станаха,
Ноги ми клегнаха,